

[Krag.]

Hvis man ikke i samtlige Landets Kommuner, saafremt dette Lovforslag ophøjes til Lov, gaar til den yderste Grænse, som Loven overhovedet muliggør, saa vil Følgerne efter vor Opfattelse blive akkurat de samme som dem, vi følte i Aarene forud for 1921 — saa vidt jeg erindrer fra 1917 til 1921 —, og vi agter ikke at medvirke dertil, end mindre medvirke til, at Kommunerne tvinges ud i en Kraffanstrengelse til det yderste paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører Hr. Einer Jensen mente at kunne se bort fra den Interesse, som fra Venstres Side er udvist overfor Oprettelse af Krisekasser. Det ærede Medlem mente, at den Foranstaltning, som vi har faaet gennemført i Arbejdsløshedsloven af 1927, ikke havde nogen som helst Værdi, fordi det ærede Medlem hele Tiden havde været paa det rene med, at det ikke var muligt at faa Krisekasser oprettet af Hensyn til den manglende Evne hos Arbejdsløshedskassemedlemmerne til at yde det fornødne Kontingent. Ja, det har jo vist sig, at Mulighederne for at faa saadanne Krisekasser oprettet, saaledes som det gentagende er sagt, ogsaa af mig, fra denne Plads, har haft ringe Succes, og det til Trods for, at man ved Særlovgivning har gjort, hvad man overhovedet fandt muligt paa det givne Tidspunkt, for at understøtte Oprettelsen af saadanne Kasser. Nu foreslaar den højtærede Socialminister i det Forslag, der ligger paa Tingets Bord om en Nyordning af Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, forhøjede Tilskud til Oprettelse af Krisekasser, og jeg maa da gaa ud fra, at den højtærede Minister virkelig mener, at hvis saadanne Tilskud gives, hvis det stillede Forslag paa dette Omraade gennemføres, skulde der ad den Vej kunne tilvejebringes en væsentlig ny Støtte for saadanne arbejdsløse, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp. Jeg maa gaa ud fra, at dette er Socialministerens Opfattelse, ellers havde han vel ikke stillet sit Forslag. Socialministeren maa formodentlig mene, at hvis det Beløb, han har stillet Forslag om, stilles til Raadighed for Krisekassers Oprettelse, skulde Medlemmerne af Arbejdsløsheds-kasserne være i Stand til gennem deres Kontingent og med den aarlige Støtte, som foreslaas ydet Kasserne, at holde disse oppe. Derfor synes det mig, at det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ikke paa Forhaand skulde tillægge vore Bestræbelser paa dette Omraade en minimal Værdi, thi det ærede Medlem har under de For-

handlinger, der baade i denne Sal og udenfor denne Sal er blevet ført om denne Sag, ikke kunnet undgaa at faa Indtryk af den levende Interesse, som vi i Venstre nærere for denne Opgaves Løsning, og han burde heller ikke foregribe Begivenhedernes Gang med Hensyn til vor Stilling til den højtærede Socialministers Forslag paa dette Punkt. Jeg er af den Opfattelse, at man ikke burde gøre Muligheden af og Arbejdet for at faa Krisekasser oprettet, eventuelt ved et større Tilskud end det, der hidtil er blevet stillet til Disposition i Henhold til Loven af 4. April 1928, afhængig af den Tid, det vil tage at behandle det store Arbejdsløshedsforslag, og afhængig af den Skæbne, dette Forslag eventuelt vil faa her paa Rigsdagen. Jeg skal slet ikke give mig af med at spaa; men skal saadanne Bestræbelser udfoldes, og jeg vilde anse det for værdifuldt, om det skete, saa gaar det ikke an, at det sker paa Baggrund af en Lovgivning som den, der her er stillet Forslag om, thi det kan vi vistnok alle være enige om, at hvis man gennemfører en Ordning, der gennem Kommunerne og Arbejdsløshedsfonden stiller Arbejdsløshedskassemedlemmer, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, mindst lige saa gunstigt, som de hidtil forsikringsmæssigt har været stillet, og højst sandsynligt gunstigere, end de vilde blive stillet, hvis Støtten skulde ydes dem gennem Krisekasser, og i hvert Tilfælde sikrer dem denne Hjælp, uden at der er Tale om Hjælp til Selvhjælp, saa vilde Agitationen for Oprettelsen af Krisekasser ogsaa paa det nye af den højtærede Socialminister foreslaaede Grundlag paa ingen Maade kunne forventes at faa en gunstigere Skæbne end den, Agitatorerne for Oprettelsen af Krisekasser har mødt paa det Grundlag, der hidtil har bestaaet. Ogsaa af den Grund mener vi, at den Lovgivning, der her er stillet Forslag om, er af en overordentlig betænkkelig Art.

Men dertil kommer som udtalt i Betænkningen, at vi nærer alvorlig Ængstelse for de økonomiske Følger af dette Forslag. Vi har givet Udtryk for denne vor Ængstelse under Forhandlingerne i Udvalget, og vi har ønsket den Beregning, som er opstillet i Socialministeriet, og hvis Resultat er angivet i Bemærkningerne til Lovforslaget, nærmere prøvet i Arbejdsdirektoratet. Dette Ønske har den højtærede Socialminister imødekommet, og derfor vil jeg gerne bringe ham vor Tak, men jeg maa jo rigtignok tilstaa, at nogen Beroligelse har Svaret fra Arbejdsdirektoratet